

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Europeisk Civilrättslig Atlas](#) > [Bryssel IIb-förordningen – Äktenskapsmål Och Mål Om Föräldraansvar \(omarbetning\)](#) > [Germany](#)

Bryssel IIb-förordningen – äktenskapsmål och mål om föräldraansvar (omarbetning)

Tyskland

Tyskland

HITTA BEHÖRIGA DOMSTOLAR/MYNDIGHETER

Med sökverktyget nedan kan du hitta de domstolar eller myndigheter som har behörighet – en roll – för ett visst europeiskt instrument. Vi har gjort allt vi kan för att se till att sökresultaten är korrekta, men i några få fall har det inte gått att fastställa vem som är behörig.

Artikel 103.1 a (första delen) – Offentliga myndigheter eller andra myndigheter med befogenhet att upprätta en officiell handling som avses i artikel 2.2.2 b och offentliga myndigheter med befogenhet att registrera ett avtal som avses i artikel 2.2.3

Ej tillämpligt.

Enligt tysk rätt finns det för närvarande inga officiella handlingar eller överenskommelser om hemskillnad och äktenskapskillnad i den mening som avses i artikel 65.1 som har bindande rättslig verkan i Tyskland. Det finns inte heller några officiella handlingar eller överenskommelser i frågor om föräldraansvar i den mening som avses i artikel 65.2 som är verkställbara i Tyskland. Det finns därför inga tyska officiella handlingar eller överenskommelser som ska erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat enligt förordningen. Av detta följer att det inte finns något behov av att utse myndigheter med ansvar för att upprätta officiella handlingar i den mening som avses i artikel 2.2.2 b och för att registrera överenskommelser i den mening som avses i artikel 2.2.3.

Artikel 103.1 a (andra delen) – Administrativa myndigheter som beviljar rättshjälp enligt artikel 74.2

Inga.

Det tyska rättssystemet innehåller för närvarande inte några bestämmelser rörande befrielse från kostnader i samband med förfaranden vid en administrativ myndighet i den mening som avses i artikel 74.2.

Artikel 103.1 b (första delen) – Domstolar som är behöriga att utfärda intyg för avgöranden enligt artikel 36.1 och domstolar och myndigheter som är behöriga att utfärda intyg för officiella handlingar eller överenskommelser som avses i artikel 66

Domstolar som är behöriga att utfärda intyg om avgöranden (artikel 36.1):

den domstol som meddelade avgörandet.

Domstolar och myndigheter som är behöriga att utfärda intyg om officiella handlingar eller överenskommelser (artikel 66):

inga.

Enligt tysk lag finns det inga tyska officiella handlingar eller överenskommelser som ska erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat enligt artikel 65 i förordningen. Det finns därför inget behov av att utfärda intyg enligt artikel 66 eller att fastställa behörigheten att utfärda dem.

Artikel 103.1 b (2 andra delen) – Domstolar som är behöriga att rätta intyg som avses i artikel 37.1 , artikel 48.1 och domstolar som är behöriga att utfärda intyg om avgörandens bristande eller begränsad verkställbarhet som avses i artikel 49 samt domstolar och myndigheter som är behöriga att rätta intyg som utfärdats enligt artikel 66.1 och som avses i artikel 67.1.

Den domstol som är behörig att rätta (artikel 37.1 och artikel 48.1) ett intyg (artikel 36 och artikel 48) om ett avgörande: den domstol som utfärdade intyget.

Den domstol som är behörig att utfärda ett intyg om bristande eller begränsad verkställbarhet för ett avgörande för vilket ett intyg har utfärdats (artikel 49): den domstol som sköt upp eller begränsade avgörandets verkställighet.

Domstolar och myndigheter som är behöriga att rätta (artikel 67.1) intyg (artikel 66) om officiella handlingar eller överenskommelser: inga. Tysk rätt saknar för närvarande officiella handlingar eller överenskommelser som kan erkännas eller verkställas i en annan medlemsstat enligt artikel 65 i förordningen. Det finns därför inget behov av att utfärda intyg enligt artikel 66, att rätta dem enligt artikel 67 eller att fastställa ansvaret för att utfärda och rätta dem.

Artikel 103.1 c – Domstolar behöriga att erkänna avgöranden (artikel 30.3) och vägra erkännande (artikel 40.2) samt domstolar och myndigheter med behörighet gällande vägran av verkställighet, överklagande eller annat angripande samt ytterligare överklagande eller annat angripande som avses i 58.1, 61.2 och 62

Den domstol som är behörig att

- erkänna ett avgörande (artikel 30.3)
- vägra erkännande (artikel 40.1)
- vägra verkställighet (artikel 58.1) på de grunder som föreskrivs i artikel 39 jämförd med artiklarna 41, 50, 56.6, 68.2 och 68.3

är

1. i första instans: den familjedomstol som är behörig på den ort där den person mot vilken ansökan riktas eller det barn som beslutet avser har sin hemvist, vid den tidpunkt då förfarandet inleds,
2. om det inte finns någon behörighet på grundval av ovanstående: den familjedomstol som är behörig på den plats där intresset för fastställandet uppstår eller där vårdbehovet blir känt, vid den tidpunkt då förfarandet inleds,
3. om det fortfarande inte finns någon behörighet som grundar sig på ovanstående: den domstol som ska avgöra ärendet (familjedomstolen i Pankow) i domsområdet för *Kammergericht* (delstatsöverdomstolen i delstaten Berlin).

Behörigheten enligt a och b för en delstatsöverdomstols hela domkrets är i varje fall koncentrerad till den familjedomstol inom vars domkrets delstatsöverdomstolen har sitt säte. Denna familjedomstols behörighet omfattar således delstatsöverdomstolens hela domkrets. Dessutom har delstaternas regeringar befogenhet att koncentrera behörigheten till en annan familjedomstol inom delstatsöverdomstolens domkrets eller, om det finns flera delstatsöverdomstolar inom en delstat, att koncentrera behörigheten för flera eller alla delstatsöverdomstolars domkretsar till en familjedomstol. I hur stor omfattning delstaternas regeringar kommer att använda sig av denna befogenhet återstår att se.

Vid vägran att verkställa ett avgörande (artikel 58.1) på de grunder som anges i den tyska nationella

verkställighetslagstiftningen och som godkänts enligt artikel 57

måste följande åtskillnad göras:

- Ett omedelbart överklagande enligt § 87.4 FamFG (lagen om förfarandet i familjerättsliga mål och i angelägenheter rörande frivillig rättsvård) av ett avgörande i verkställighetsförfaranden kan inges till den familjedomstol som meddelade avgörandet eller till den behöriga appellationsdomstolen (delstatsöverdomstolen inom vars domskrets den familjedomstol som meddelade det omtvistade avgörandet är belägen).
- När det gäller ett avgörande om invändning om hur den domstolsutsedda tjänstemannen har gått till väga vid obligatorisk verkställighet enligt § 766 ZPO (civilprocesslagen) ligger behörigheten hos den familjedomstol som är behörig för den obligatoriska verkställigheten av beslutet. Se informationen om artikel 103.1 d.
- När det gäller talan mot verkställighet enligt § 767 ZPO (civilprocesslagen) i beslut om ersättning för rättegångskostnader (avgöranden om rättegångskostnader) ligger behörigheten enbart hos den domstol som meddelade avgörandet om ansökan om vägran av verkställighet i första instans eller den domstol som skulle vara behörig att besluta om en sådan ansökan (se ovan).

Ett överklagande (artikel 61.2) kan inges till den familjedomstol vars avgörande bestrids eller till den delstatsöverdomstol som är behörig att pröva familjedomstolens beslut. För ytterligare överklaganden (artikel 62) ligger behörigheten hos den federala högsta domstolen.

Artikel 103.1 d – Behöriga verkställande myndigheter som avses i artikel 52

En åtskillnad måste göras mellan följande:

För obligatorisk verkställighet av ett avgörande i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2019/1111 som gäller överlämnande eller återlämnande av personer eller om reglering av umgänge gäller samma behörighetsregler som föreskrivs i artikel 103.1 c för erkännande av ett avgörande, vägran av erkännande och vägran av verkställighet på grundval av unionsrätten.

För obligatorisk verkställighet av ett beslut i enlighet med kapitel IV i förordning (EU) 2019/1111 som inte gäller överlämnande eller återlämnande av personer eller reglering av umgänge (främst beslut om kostnader) styrs behörigheten av de allmänna bestämmelserna om verkställighet av privaträttsliga anspråk. Se informationen på https://e-justice.europa.eu/52/SV/how_to_enforce_a_court_decision?GERMANY&init=true&member=1.

Artikel 103.1 e – Rättsmedel mot avgöranden om ansökningar om vägran av verkställighet enligt artiklarna 61 och 62

Det överklagande som avses i artikel 61 är ett omedelbart överklagande (*sofortige Beschwerde*). Det ytterligare överklagande som avses i artikel 62 är ett överklagande i en rättsfråga (*Rechtsbeschwerde*).

Artikel 103.1 f – Namn, adress och sätt att komma i kontakt med de centralmyndigheter som har utsetts att biträda vid tillämpningen av förordningen i mål om föräldraansvar. Om fler än en centralmyndighet utses ska varje centralmyndighets territoriella eller materiella befogenheter anges i enlighet med artikel 76

Den centralmyndighet som avses i artikel 76 är förbundsjustitieämbetet (*Bundesamt für Justiz*).

Postadressen är:

Bundesamt für Justiz

Referat II 3

53094 Bonn

Ämbetet kan kontaktas via telefon, fax eller e-post:

Telefon: +49 228 99 410-5212

Fax: +49 228 410-5401

E-post: int.sorgerecht@bfj.bund.de.

Artikel 103.1 g - Kategorier, i tillämpliga fall, av nära anhöriga, utöver föräldrar, hos vilka barn kan placeras inom en medlemsstats territorium, utan föregående godkännande från den medlemsstaten enligt artikel 82

Inga.

Tyskland har inte utnyttjat möjligheten i artikel 82 att undanta vissa kategorier av nära släktingar från kravet att inhämta godkännande vid gränsöverskridande placering av barn i Tyskland.

Artikel 103.1 h - Vilket eller vilka av Europeiska unionens institutioners officiella språk utöver det eller de egna språken som godtas för meddelanden till centralmyndigheterna i enlighet med artikel 91.3)

Utöver tyska godtas även engelska vid kommunikation med centralmyndigheten.

Artikel 103.1 i - Språk som godtas för översättningar av begäranden och åtföljande handlingar som sänds i enlighet med artiklarna 80, 81, 82 och av fritextfälten i intyg som avses i artikel 91.2

Tyska.

■ Senaste uppdatering: 02/08/2024

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.